

Gevelpoëzie

Een paar keer per week fiets ik er langs, het markante gebouw aan de Kortenaerkade in Den Haag. Boven de ingang staan vier dichtregels in gouden letters. Haags goud zal het wel zijn. Bluf dus. Ik sjees altijd zó hard dat ik steeds maar twee regels per rit kan lezen. Het gedicht is in ouderwetse taal geschreven. Moeilijk te onthouden. Dus het duurde een stuk of wat ritten voor ik het kon reproduceren:

*Gesproken of geschreven, leent het Woord
de vleuglen van zijn moeder, de gedachte,
En snelt, verstild, bij dagen en bij nachten
Alweegs naar zijn bestemming voort:*

Het mooist vind ik de dubbele punt aan het eind. Die roept vragen op. Over de functie van het gebouw. Waar zou het voor gebouwd zijn? Na een paar maanden mijmeren weet ik het: een bibliotheek of een archief. Maar helemaal zeker is dat natuurlijk niet, en dat kriebelt. Vandaag wil ik zekerheid. Want binnenkort verhuis in naar Amsterdam en dan fiets ik niet meer over de Kortenaerkade. Geen tijd te verliezen dus. Google. Het verlossende antwoord: voormalig PTT-kantoor. En de dichter heet P.C. Boutens (1870-1943). Aha, nou die tekst kan ook prima voor een PTT-kantoor.

De kriebel is weg. Maar het mijmeren gaat verder. Zou het niet fantastisch zijn als bij veel méér gebouwen een paar regels boven de deur geschreven staan? Dat je bijvoorbeeld, voordat je bij de tandarts binnenstapt, kunt lezen:

*Hier eert men kiezen en tanden
die ons lief zijn zolang we leven
En blijven we naar schoonheid streven
Dan zijn ze hier in goede handen:*

Kijk, dat stelt gerust. Dan durft je misschien wel naar binnen. Bij Ikea daarentegen, zouden ze de shoppers beter kunnen waarschuwen voor ze naar binnen gaan. Om geklaag achteraf te voorkomen:

*Hier vind je spullen voor ieders geluk,
na een tijd gaat 't vanzelf stuk
Zo gaat dat met geluk*

Dat is waar, en dat is helemaal niet erg. Geluk bestaat immers bij de gratie van het ontbreken van geluk. Net zoals *nep* bestaat dankzij *echt*. Tegenstellingen maken de wereld. Zo bestaat *theater* dankzij het *echte leven*. Dat is het mooie van naar het theater gaan: even van werkelijkheid veranderen. September is de maand waarin de theaters weer opengaan. Mij kunnen ze lokken met deze tekst boven de deur:

*Wat je hier ziet,
is het echte leven niet
Het is mooier en lelijker*

En nu maar hopen dat het fenomeen gevelpoëzie een trend wordt, nee liever een traditie. Laat me weten als het zover is.

Cathelijne Esser, september 2006, www.cathelijne.com